

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VIIe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 222.849 van 14 maart 2013  
in de zaken I. A. 199.459/VII-38.026  
II. A. 199.499/VII-38.029.**

In zake :

- I.** de GEMEENTE NAZARETH  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst  
kantoor houdend te 2018 Antwerpen  
Jan Van Rijswijcklaan 16  
bij wie woonplaats wordt gekozen
- II.** de VZW MILIEUFRONT OMER WATTEZ  
gevestigd te 9700 Oudenaarde  
Kattestraat 23  
alwaar woonplaats wordt gekozen  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Hilde De Smet

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door  
de Vlaamse regering  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Bart Bronders  
kantoor houdend te 8400 Oostende  
Archimedesstraat 7  
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

de BVBA SPEED AND QUALITY SERVICES (SQS)  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaten Tom Malfait en Laurie Braet  
kantoor houdend te 9000 Gent  
Kasteellaan 141  
bij wie woonplaats wordt gekozen

## *I. Voorwerp van de beroepen*

1. De beroepen, respectievelijk ingesteld op 9 maart 2011 en 14 maart 2011, strekken tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 10 januari 2011 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 22 april 2010, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de BVBA Speed and Quality Services voor de exploitatie van een afvalverwerkend bedrijf, gelegen aan de Sluis te Eke, gedeeltelijk gegrond worden verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd, mits een aantal wijzigingen.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. Bij arrest nr. 214.519 van 7 juli 2011 zijn de zaken gevoegd, de debatten heropend en werden de gevoegde zaken verwezen naar de gewone rechtspleging.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben elk een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij tussenarrest nr. 214.519 van 7 juli 2011. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partijen hebben laatste memories ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 februari 2013.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom Kloeck, die loco advocaat Peter Flamey verschijnt voor de verzoekende partij in de eerste zaak, advocaat Hilde De Smet, die verschijnt voor de verzoekende partij in de tweede zaak, advocaat Clive Rommelaere, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Tom Malfait, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. De betwistingen betreffen een nieuwe inrichting voor de opslag en de bewerking van afval. Het beoogde bedrijfsterrein ligt in ontginningsgebied met als nabestemming zone voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen.

3.2. Eerder werd een milieuvergunning verleend aan een andere vennootschap voor een inrichting voor het recycleren van sloopafval op hetzelfde terrein. Deze vergunning wordt door de Raad van State geschorst bij arrest nr. 97.242 van 28 juni 2001 en vernietigd bij arrest nr. 111.396 van 10 oktober 2002.

3.3. De deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen verleent op 11 december 2008 aan KPL Recycling een vergunning voor de verdere ontginning en opvulling van het terrein, maar zij weigert de tegelijk gevraagde afvalverwerkingsactiviteiten.

3.4. De tussenkomende partij dient op 16 oktober 2009 een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een inrichting voor het sorteren van bouw- en sloopafval, het breken van puin, het hakselen van hout- en groenafval, het opslaan van uitgegraven bodem en het uitbaten van een mengcentrale aan de Sluis te Eke (Nazareth).

3.5. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nazareth adviseert hierop ongunstig.

3.6. Op 22 april 2010 verleent de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen een milieuvergunning voor :

- de opslag van 500 m<sup>3</sup> uitgegraven bodem die niet voldoet aan een toepassing volgens Vlarebo, en van 15.000 m<sup>3</sup> uitgegraven bodem die daar wel aan voldoet;
- de opslag en het sorteren van 400 ton niet-gevaarlijke afvalstoffen :
  - 100 ton containerafvalstoffen;
  - 50 ton papier en karton (alook het persen ervan);
  - 50 ton kunststoffen (alook het persen ervan);
  - 50 ton glas;
  - 50 ton hout;
  - 50 ton restafval;
  - 50 ton metalen;
- de opslag en de mechanische behandeling van 7.875 m<sup>3</sup> inerte afvalstoffen :
  - 1.575 m<sup>3</sup> betonpuin;
  - 1.575 m<sup>3</sup> gebroken betonpuin;
  - 1.575 m<sup>3</sup> mengpuin;
  - 1.575 m<sup>3</sup> gebroken mengpuin;

- 1.575 m<sup>3</sup> zeefzand;
- de opslag en het verhakselen van 700 ton groen- en houtafval :
  - 350 ton groen- en houtafval;
  - 350 ton verhakseld groen- en houtafval;
- de opslag en het persen van 100 ton niet-gevaarlijke afvalstoffen :
  - 50 ton papier en karton;
  - 50 ton kunststoffen;
- de opslag, het breken en het zeven van 5.000 ton niet-gevaarlijke afvalstoffen :
  - 2.500 ton niet-teerhoudend asfaltpuin;
  - 2.000 ton gebroken asfaltpuin;
  - 500 ton zeefzand;
- het stallen van 16 voertuigen, andere dan personenwagens;
- de opslag van 500 liter diverse gassen; 30 ton cement; 30 ton calciumoxide; 650 kg diverse schadelijke, irriterende of corrosieve stoffen; 12.500 liter diesel (met verdeelslang); 12.500 liter gasolie (met verdeelslang); 9.000 liter diverse oliën;
- een mengcentrale met een vermogen van 250 kW; metaalbewerkingsmachines met een totaal vermogen van 15 kW; een compressor met een vermogen van 15 kW; een noodgroep met een vermogen van 300 kW; en een labo.

3.7. De verzoekende partijen en een buurtbewoner dienen elk een administratief beroep in.

3.8. Volgende adviezen worden verleend :

- de Vlaamse Milieumaatschappij adviseert gunstig;
- de dienst Natuurlijke Rijkdommen adviseert gunstig;
- de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid adviseert gunstig;
- de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (hierna : OVAM) adviseert gunstig;
- de afdeling Milieuvergunningen adviseert voorwaardelijk gunstig;

- de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie adviseert voorwaardelijk gunstig.

3.9. Op 10 januari 2011 verklaart de verwerende partij de administratieve beroepen gedeeltelijk gegrond en bevestigt zij de verleende milieuvergunning, mits twee toevoegingen aan de bijzondere vergunningsvoorwaarden.

Dit is het thans bestreden besluit, dat luidt als volgt :

"(...)

Gelet op de ligging van de inrichting in een ontginningsgebied met nabestemming een gebied voor ambachtelijke bedrijven en kmo's volgens het gewestplan 'Oudenaarde', goedgekeurd bij koninklijk besluit van 24 februari 1977; dat dergelijk gebied, wanneer de ontginning wordt beëindigd zoals hier het geval is, overeenkomstig artikel 8 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen mede bestemd is voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot, met uitzondering van afvalproducten van schadelijke aard;

Overwegende dat de inrichting ten westen en ten noorden paalt aan landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat verder naar het oosten en naar het zuiden betrokken kmo-gebied zich nog verder uitstrekt over een afstand van respectievelijk circa 300 en 50 meter;

Overwegende dat op 10 augustus 2009 de gemeente Nazareth de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend voor deze nieuwe vestiging; dat uit nazicht blijkt dat het vergunde bouwplan in tegenstelling tot wat de beroepindiener beweert volledig is in de voorstelling van zaken: zowel het gebruik van elk onderscheiden lokaal en de opdeling van het verdere terrein in specifieke soorten opslag (asfalt, aarde en stenen, snoeiafval, schroot, gebroken beton,... en plaats voor een breker), als de concrete perceelsopvatting en groenomkadering zijn eenduidig af te lezen; dat uit de oppervlakte van de gebouwen en het verdere terreingebruik eveneens de aard en de schaal van de bedrijvigheid op te maken is; dat hoewel de loutere verwijzing naar een stedenbouwkundige vergunning niet volstaat om de planologisch verenigbaarheid aan te tonen, de planologische beoordeling van de stedenbouwkundige vergunning wel kan bijgetreden worden; dat de inrichting uitdrukkelijk als conform de planologische voorschriften en passend binnen het betrokken ambachtelijk gebied kan worden bevonden; dat het bouwontwerp bovendien voorafgaand werd besproken met de diverse overheden en dat dit ontwerp tijdens dit proces op verschillende punten nog werd aangepast;

Overwegende dat het achterste deel van het terrein, 79 meter breed en gemiddeld 55 meter diep, wordt aangevraagd als te ontginnen en te nivelleren; dat rondom een strook van minimaal 5 meter onaangeroerd blijft; dat dit de

logische verderzetting is van de lopende vergunning tot afgraven die dateert van 2006; dat hier geen strijdigheid is met de huidige planologische bestemming van de plaats, gezien de ambachtelijke uitbouw gebouwd wordt na de beëindiging van de ontginning; dat de vernoemde soorten afval in algemene zin niet als 'schadelijk' aangemerkt kunnen worden, waardoor een uitsluiting van het gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen zou ontstaan;

Overwegende dat het eventueel verval van de stedenbouwkundige vergunning geen afbreuk doet aan de inhoudelijke argumenten die pas verleden jaar zijn gehanteerd;

Overwegende dat het gemeentelijk structuurplan niet tegenstelbaar is binnen de (stedenbouwkundige) vergunningsprocedure;

Overwegende dat bij de beoordeling van de vraag of een bedrijf al dan niet als een ambachtelijk bedrijf of middelgrote onderneming kan worden beschouwd, rekening wordt gehouden met de omvang van het bedrijf en de aard van de activiteiten:

- de loods van 63 op 30 meter, alsmede de ommuurde stapelplaats van 145 meter lengte op 63 tot 70 meter breedte, zijn in gebouwoppervlakte en terreinname van dezelfde orde grootte als de oostelijk aanliggende bedrijven in het betrokken gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen; inzake schaal van gebouwen en terreinoppervlakten is er geen doorverwijzing naar het industriegebied nodig: het geheel kan nog steeds als middelgrote onderneming worden aangemerkt;
- specifiek zijn het materiaalgebruik en de bouwtypologieën gangbaar en verzorgd, er is een geïntegreerde groen- en ruimtelijke afscherming (met akoestische panelen) naar de omliggende gronden;
- de bereikbaarheid van het bedrijf, aan de westelijke kant van het kmo-gebied, dus de eerste vestiging ontsloten door de gemeenteweg Sluis die dan de verdere oostelijk gesitueerde bedrijven bedient, stelt geen probleem;
- op basis van de gegevens en cijfers uit het aanvraagdossier (5 werknemers, oppervlakte van 2 ha,...) kan geconcludeerd worden dat het om een middelgroot bedrijf gaat;

Overwegende dat de inrichting gelegen is op een afstand van:

- circa 157 m van een parkgebied;
- circa 215 m van een natuurgebied;
- circa 425 m van een woongebied;

Overwegende dat de inrichting gelegen is op circa 215 m van het dichtstbijgelegen VEN-gebied 'De Vallei van de Bovenschelde Noord';

Overwegende dat de dichtstbijzijnde woning gelegen is op een afstand van circa 100 m van de inrichting;

Overwegende dat de exploitatie van de inrichting vanuit stedenbouwkundig en ruimtelijk oogpunt verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat het voorwerp van onderhavige aanvraag een nieuwe inrichting betreft voor de opslag en verwerking van afvalstoffen; dat op het aangevraagde perceel momenteel nog een gedeeltelijke kleiwinning en de

opvulling van de kleigroeve met niet-verontreinigde uitgegraven bodem is vergund tot en met 10 december 2013 op naam van KLP Recycling; dat in de bestreden beslissing als bijzondere voorwaarde wordt opgelegd dat de aangevraagde activiteiten pas mogen uitgevoerd worden nadat de kleiontginning en de opvulling van de kleiontginning conform de hiervoor verleende vergunning is uitgevoerd en de voorziene bedrijfsgebouwen, verhardingen en constructies in hun totaliteit zijn gerealiseerd;

Overwegende dat in hoofdzaak de volgende activiteiten worden aangevraagd:

- de opslag van bouw- en sloopafval, groen- en houtafval, primaire en secundaire grondstoffen (granulaten), verhakseld hout en uitgesorteerde fracties;
- de mechanische behandeling van bouw-, sloop- en houtafval (zeven, breken, verhakselen);
- de tussentijdse opslag van uitgegraven niet-verontreinigde bodem (TOP);
- het gebruik van een mengcentrale voor de productie van gestabiliseerde granulaten en bodem door middel van de toevoeging van cement of kalk;

Overwegende dat in eerste aanleg de vergunning voor deze activiteiten werd verleend voor een termijn verstrijkend op 22 april 2030, met uitzondering van de rubriek 2.2.2.a)2° (opslag en mechanische behandeling van inerte afvalstoffen) waarvoor de vergunning werd verleend voor een termijn verstrijkend op 22 april 2012; dat tegen deze beslissing beroep is ingediend door de gemeente Nazareth, 1 omwonende en Milieufront Omer Wattez;

Overwegende dat de aangevoerde afvalstoffen afkomstig zijn van grondwerken, wegenwerken en sloopwerken van het bedrijf zelf en in mindere mate van een containerdienst voor particulieren;

Overwegende dat de exploitant alleen niet-gevaarlijke afvalstoffen wenst op te slaan, te sorteren en te behandelen; dat bijgevolg geen rubrieken worden aangevraagd met betrekking tot gevaarlijke afvalstoffen; dat de exploitant niet de intentie heeft asbestafval in te zamelen en dat de aangevoerde vrachten hierop zullen worden gecontroleerd; dat het occasioneel kan voorkomen dat de aangevoerde vrachten asbestafval bevatten en dat hiervoor op het terrein een aparte container met big-bag wordt voorzien, zodat alle maatregelen worden getroffen opdat er geen asbestvezels kunnen vrijkomen bij opslag en afvoer naar een erkende verwerker; dat in de bestreden beslissing een bijzondere voorwaarde werd opgenomen die de toepassing van de omzendbrief van 27 augustus 2008 over asbest in Vlaamse sorteercentra verplicht stelt;

Overwegende dat de aangevoerde uitgegraven bodem die voldoet aan een toepassing overeenkomstig het VLAREBO (15.000 m<sup>3</sup>) tijdelijk buiten, achteraan op het terrein zal worden opgeslagen op een betonverharding; dat de aangevoerde uitgegraven bodem die niet voldoet aan een toepassing overeenkomstig het VLAREBO (500 m<sup>3</sup>) tijdelijk zal worden opgeslagen in de loods, op een gepolierde vloer; dat dit als bijzondere voorwaarde in de bestreden beslissing wordt opgelegd;

Overwegende dat de opslag en de sortering van niet-gevaarlijke afvalstoffen (800 m<sup>3</sup>: containerafvalstoffen, papier- en kartonafval, glasafval,

houtafval, restafval en metalen) zal plaatsvinden in de loods op een gepolierde vloer;

Overwegende dat de opslag van inerte afvalstoffen en niet-teerhoudend asfaltpuin zal plaatsvinden in gecompartmenteerde zones buiten op een verharde, niet-vloeistofdichte ondergrond; dat ook de breek- en zeefactiviteiten buiten zullen plaatsvinden;

Overwegende dat de opslag en het verhakselen van het groenafval en het onbehandeld houtafval (= snoeiafval) oorspronkelijk buiten de loods zouden plaatsvinden; dat in de bestreden beslissing als bijzondere voorwaarde werd opgelegd dat de opslag en het verhakselen van het groenafval vergund onder rubriek 2.2.2.b)2° steeds moet gebeuren binnen de loods;

Overwegende dat met betrekking tot de opslag en het behandelen van afvalstoffen moet verwezen worden naar artikel 5.2.2.4.2, §1, §2 en §3, van titel II van het VLAREM waarin wordt gesteld dat de opslag en het behandelen van bepaalde ongevaarlijke afvalstoffen moet gebeuren op een vloeistofdichte vloer die bestaat uit een betonnen of gelijkwaardige verharding met afwateringssysteem en dat in afwijking hiervan het opslaan en behandelen van inerte afvalstoffen en niet-teerhoudend asfalt op een verharde niet-vloeistofdichte bodem kan gebeuren, zonder dat die moet uitgerust zijn met een vloeistofdichte verharding;

Overwegende dat in de bestreden beslissing als bijzondere voorwaarde werd opgelegd dat de constructie van de ruimten waar afvalstoffen tijdelijk worden opgestapeld zodanig moet zijn dat accidenteel uit bepaalde recipiënten ontsnappende vloeistoffen, morsvloeistoffen en uitlogingen op een bevloering terechtkomen, die voorzien is van opvanggoten en vervolgens naar één of meerdere opvangputten kunnen geleid worden;

Overwegende dat, conform het besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage, voor de gevraagde activiteiten geen milieueffectenrapport moet worden opgesteld;

Overwegende dat de belangrijkste geluidsbronnen van de nieuwe inrichting bestaan uit: een breek- en zeefinstallatie, een houthakselaar, een wiellader, een graafkraan, een mengcentrale en de vrachtwagens;

Overwegende dat de dichtstbijzijnde woning gelegen is op circa 100 m van de inrichting; dat het dichtstbijzijnde woongebied gelegen is op circa 425 m van de inrichting; dat de inrichting gelegen is op circa 215 m van het VEN-gebied 'De Vallei van de Bovenschelde Noord';

Overwegende dat op 14 september 2009 een geluidsstudie werd uitgevoerd door een erkend deskundige in de discipline 'geluid en trillingen' van het studiebureau Acoustical Engineering; dat in deze studie een geluidsprognose werd gemaakt van het specifieke geluid veroorzaakt door de verschillende geluidsbronnen;

Overwegende dat voor de prognose werd rekening gehouden met volgende door de exploitant voorgestelde geluidsbeperkende maatregelen:

- langs de zuidzijde is een loods voorzien met een hoogte van 10 meter over quasi de gehele breedte van het terrein;
- aansluitend op deze loods wordt een wand geplaatst met een hoogte van 6,00 meter met erboven een akoestisch scherm met een hoogte

van 2,60 meter. Dit scherm loopt langs de oost- en westzijde van het terrein tot aan het einde van de opslagboxen;

- achter deze boxen is de wand nog 5 meter hoog. Deze wand loopt langs de westelijke zijde tot aan de Moerbeek, dit is het einde van het terrein in het noorden. Vanaf daar wordt een akoestisch geluidsscherm (Coco Wall) van 5 m voorzien die de Moerbeek volgt tot aan de oostelijke grens van het terrein;
- langs de oostelijke zijde loopt dit akoestische scherm van 5 m hoog zuidwaarts tot aan de opslagboxen, waar terug een wand met een hoogte van 6,00 meter wordt voorzien, met erboven een akoestisch scherm met een hoogte van 2,60 meter. Ter hoogte van het einde van de opslagboxen wordt een opening voorzien van 7 m voor de aan- en afvoer van vrachtwagens;

Overwegende dat uit de prognose geconcludeerd kan worden dat het specifiek geluid veroorzaakt door de inrichting net voldoet aan de van toepassing zijnde grenswaarden, met name 45 dB(A), mits de breek- en zeefinstallatie wordt opgesteld op maximaal 10 m afstand van de loods, zodat dit gebouw een optimale afscherming biedt;

Overwegende dat in de bestreden beslissing werd geoordeeld dat het aangewezen is om de vergunning voor de belangrijkste geluidsbron, meer bepaald de opslag en mechanische behandeling van 7.875 m<sup>3</sup> inerte afvalstoffen, voor een proeftijd van 2 jaar te verlenen, zodat de geluidshinder na deze periode kan geëvalueerd worden;

Overwegende dat met betrekking tot geluidshinder de volgende bijzondere voorwaarde wordt opgelegd in de bestreden beslissing: 'De breek- en zeefinstallatie dient opgesteld te worden op maximaal 10 m afstand van de loods. Er mogen geen breekactiviteiten uitgevoerd worden op zater-, zon- en feestdagen. De maatregelen voorgesteld en toegepast in het geluidsmodel in de 'geluidsprognose' gevoegd in het aanvraagdossier, dienen gedetailleerd te worden uitgewerkt met het oog op een efficiënte uitvoering van de geplande geluidsreducerende maatregelen. Na voltooiing van de voorziene geluidsafschermende maatregelen laat de exploitant een controlemeting uitvoeren door een erkend geluidsdeskundige. Indien hieruit zou blijken dat nog niet wordt voldaan aan de vigerende geluidsnormen, dan dienen door de deskundige bijkomende maatregelen voorgesteld. Na voltooiing hiervan moet opnieuw een controlemeting worden uitgevoerd. Het rapport met de meetresultaten van de controlemetingen en desgewenst ook het rapport met bijkomende afschermende maatregelen, dient onverwijld te worden opgestuurd aan de vergunningverlenende overheid en aan de LNE Afdelingen Milieuvergunningen en Milieu-inspectie';

Overwegende dat op 21 januari 2010 een aanvulling op de geluidsstudie werd overgemaakt; dat uit de geluidskaart blijkt dat het specifiek geluid van de inrichting ook ter hoogte van het dichtstbijzijnde VEN-gebied ruim onder het niveau van 45 dB(A) zal liggen; dat gelet op de ligging van de inrichting het opportuun is voormelde bijzondere voorwaarde voor geluidshinder aan te vullen met de bepaling dat bij de controlemeting minstens 1 meetpunt moet gelegen zijn in het VEN-gebied, op de kortste afstand van het bedrijf;

Overwegende dat zoals reeds werd gesteld de opslag en het verhakselen

van het groenafval, vergund onder rubriek 2.2.2.b)2°, steeds moet gebeuren binnen de loods; dat het bijgevolg opportuun is om als bijzondere voorwaarde op te leggen dat het verhakselen van dit groenafval steeds moet gebeuren met gesloten ramen en deuren;

Overwegende dat om stofhinder te vermijden, het bedrijfsterrein op de vereiste locaties zal worden voorzien van vaste sproeikoppen om water te kunnen vernevelen tijdens droge periodes; dat er gebruik zal worden gemaakt van een wielwasinstallatie en dat het terrein periodiek zal worden gereinigd met een veegmachine; dat deze maatregelen als bijzondere voorwaarden werden opgelegd in de bestreden beslissing;

Overwegende dat de inrichting is gelegen in de kmo-zone 'Sluis'; dat het transport zal gebeuren via de weg Sluis (circa 100 meter) en de Grenadierslaan (circa 400 meter) (N452) naar de Nieuwe Steenweg (N60) die aansluit op de E17; dat deze route geen woongebieden doorkruist; dat de N60 bestaat uit 2 x 2 rijstroken met een afzonderlijk fietspad en pechstrook aan beide zijden; dat de N452 bestaat uit 2 rijstroken met een afzonderlijk fietspad en pechstrook aan beide zijden en dat de weg Sluis een goed uitgeruste gemeenteweg betreft van 5,5 m breed, afgewerkt met een asfaltlaag en betonnen rand aan weerszijden van de weg;

Overwegende dat de inrichting eveneens op circa 200 m van de Schelde gelegen is; dat in de aanvraag wordt gesteld dat op termijn ook van de nabijgelegen waterweg kan gebruik gemaakt worden, wat het aantal transporten over de weg sterk zal reduceren;

Overwegende dat in de aanvraag wordt gesteld dat in volle activiteit er maximaal sprake zal zijn van een 25-tal vrachtwagenbewegingen per werkdag;

Overwegende dat de oprit van het bedrijf 18 meter breed is zodat een vlotte aan- en afvoer mogelijk is;

Overwegende dat langs de oevers van de Schelde recreatief fietsverkeer plaatsvindt; dat zowel de overkant van de Schelde (de trekweg) als de omgeving van de weg Sluis ter hoogte van de kmo-zone worden gebruikt als fietsroute; dat de ontsluiting van de Scheldeoever naar de Grenadierslaan ook mogelijk is via een parallelle weg aan de andere kant van de Grenadierslaan, zodat het deel van de weg 'Sluis' die de kmo-zone met de Grenadierslaan verbindt kan vermeden worden door de recreanten;

Overwegende dat kan geconcludeerd worden dat de ontsluiting voldoende is om de beoogde aan- en afvoer te kunnen verwerken;

Overwegende dat het opgevangen hemelwater van de loods, de burelen en de verharding aan de voorzijde van het bedrijfsterrein wordt opgevangen in een regenwaterreservoir van 130 m<sup>3</sup>; dat de overloop hiervan in 29 infiltratieboxen met een inhoud van elk 256 liter zal terechtkomen met een overloop in de waterplas langs de weg Sluis; dat het opgevangen hemelwater van de terreinverharding achter en langs de loods via verscheidene slibvangers wordt opgevangen in een regenwaterput van 150 m<sup>3</sup>; dat hierdoor het gehalte zwevende stoffen voldoende wordt gereduceerd; dat de overloop hiervan wordt geloosd in een open infiltratiezone (gracht) met overloop in een verbindingsgracht die uitmondt in de Moerbeek;

Overwegende dat het water van de bufferbekkens gebruikt zal worden voor:

- sanitair en huishoudelijk gebruik;
- besproeien van de opgeslagen mogelijk stuivende materialen om stofhinder te voorkomen;
- gebruik in de mengcentrale;
- gebruik in de wielwasinstallatie;

Overwegende dat alle activiteiten die een verontreiniging van het hemelwater kunnen veroorzaken binnen in de loods of onder 2 voorziene luifels worden uitgevoerd; dat zoals reeds werd vermeld de activiteiten buiten zullen plaatsvinden op een verharde ondergrond die uitgerust is met verschillende slibvangers; dat bijgevolg kan gesteld worden dat het risico voor bodem- en grondwaterverontreiniging tot een aanvaardbaar niveau kan beperkt worden;

Overwegende dat in de bestreden beslissing de volgende bijzondere voorwaarde werd opgelegd: 'Het hemelwater afkomstig van het dak van de bedrijfsgebouwen en de vloeistofdicte verhardingen dient opgevangen te worden in één of meerdere regentanks met een gezamenlijke inhoud van minstens 280 m<sup>3</sup>. Het opgevangen hemelwater wordt maximaal aangewend en minstens gebruikt voor de toiletspoeling en/of andere laagwaardige toepassingen (reinigen lokalen, reinigen voertuigen, stofbestrijding...). De overloop van de regenwaterputten wordt geloosd in oppervlaktewater waarbij aandacht wordt besteed aan de maximale infiltratie van het geloosde overtollige regenwater.';

Overwegende dat volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, de inrichting gelegen is in Boven-Scheldebekken; dat de inrichting gelegen is in een overstromingsgevoelig gebied;

Overwegende dat in de bestreden beslissing een waterparagraaf staat waarin wordt gesteld dat de verenigbaarheid van de stedenbouwkundige vergunningsplichtige activiteiten met het watersysteem in het kader van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag werd beoordeeld;

Overwegende dat gelet op de aard van de aangevraagde activiteiten en mits naleving van de opgelegde voorwaarden er geen schadelijke effecten verwacht worden op het watersysteem; dat er bijgevolg voldaan wordt aan artikel 8 van het decreet betreffende het integraal waterbeleid, meer bepaald de watertoets;

Overwegende dat na navraag bij het agentschap voor Natuur en Bos, het agentschap haar gunstig advies van 10 juni 2009 bevestigt; dat dit advies weliswaar werd uitgebracht in kader van een andere aanvraag onder een andere naam, maar dat het over dezelfde activiteiten op hetzelfde terrein gaat; dat als voorwaarde werd voorgesteld dat de norm van 45 dB(A) niet mag worden overschreden in VEN-gebied; dat de geluidshinder in het VEN-gebied eerder in dit besluit reeds werd beoordeeld;

Overwegende dat de inrichting is omgeven met een groenscherm van minstens 5 meter breed; dat in de bestreden beslissing als bijzondere voorwaarde is opgelegd dat de groenzones die voorzien zijn op het uitvoeringsplan moeten worden uitgevoerd conform de bepalingen van de stedenbouwkundige vergunning van 10 augustus 2009;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie

mits strikte naleving van de aangepaste milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de beroepen gedeeltelijk gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te wijzigen;

BESLUIT :

(...)

1. in artikel 3, §3 (Bijzondere voorwaarden), punt 25 (geluid) van het beroepen besluit wordt het volgende toegevoegd aan het eerste lid:

'Het verhakselen van groenafval in de loods, vergund onder rubriek 2.2.2.b)2°, gebeurt steeds met gesloten ramen en deuren';

2. in artikel 3, §3 (Bijzondere voorwaarden), punt 25 (geluid) van het beroepen besluit wordt het volgende toegevoegd aan het vierde lid:

'Bij de controlemeting ligt minstens 1 meetpunt in het VEN-gebied 'De Vallei van de Bovenschelde Noord', op de kortste afstand van het bedrijf'.

Art. 3. De overige bepalingen van het beroepen besluit worden bevestigd.

(...)"

#### *IV. Regelmatigheid van de rechtspleging*

4. De laatste memorie van de verzoekende partij in de tweede zaak is laattijdig ingediend. Bijgevolg wordt deze uit de debatten geweerd.

#### *V. Onderzoek van het eerste middel*

##### *Standpunt van de partijen*

5. In een eerste middel voert de verzoekende partij in de eerste zaak de schending aan van het gewestplan Oudenaarde, vastgesteld bij koninklijk besluit van 24 februari 1977, van de artikelen 7.2.0, 8.2.1, 17.6.3 en 19, derde lid, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna : inrichtingsbesluit), van "de verplichting tot stedenbouwkundige toetsing van een milieuvergunningsaanvraag, inz. toetsing aan de goede ruimtelijke ordening", van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet), van de materiële

motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel, alsook de ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag.

Zij stelt dat in een gebied bestemd voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen (hierna : KMO's) geen vergunning kan worden verleend voor een industriële verwerking van afvalstoffen op grote schaal. Zij zet uiteen dat industriegebieden op grond van artikel 8.2.1 van het inrichtingsbesluit bestemd kunnen worden voor vervuilende industrieën : met name voor de vestiging van bedrijven die ter bescherming van het leefmilieu moeten worden afgezonderd, voor milieubelastende industrieën : met name voor bedrijven die om economische of sociale redenen moeten worden afgezonderd en voor ambachtelijke bedrijven en KMO's. Wat deze laatste gebieden betreft, benadrukt zij dat deze deel uitmaken van de industriegebieden in ruime zin en dus principieel bestemd zijn voor ondernemingen uit de productiesector, maar dat enkel veeleer kleinschalige ambachtelijke ondernemingen er vergunbaar zijn en dus geen ondernemingen met een industrieel karakter, en dat daarnaast ook complementaire dienstverlenende bedrijven zoals opgesomd in artikel 7.2.0, tweede lid, van het inrichtingsbesluit er kunnen worden toegelaten, zoals kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot, met uitzondering van afvalproducten van schadelijke aard. Zij voert aan dat gelet op de aard en de schaalgrootte van de beoogde activiteiten, met name : de verwerking van duizenden ton afval per dag, het feit dat het een aanvraag betreft voor een klasse 1-inrichting voor industriële afvalverwerking en het gevaarlijk karakter van de te verwerken afvalstoffen, met name : asbest, giftige metalen, detergenten, de gevraagde inrichting niet vergunbaar is in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's, maar daarentegen thuishoort in een regulier industriegebied, of zelfs in één van de industriegebieden voor als hinderlijk gekwalificeerde ondernemingen. Zij verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State waarin vergelijkbare activiteiten onverenigbaar werden geacht met het bestemmingsvoorschrift "zone voor ambachtelijke bedrijven en KMO's".

Voorts argumenteert zij dat waar het bestreden besluit louter stelt dat rekening werd gehouden met de omvang van het bedrijf en de aard van de activiteiten, het verwijst naar de omvang van de gebouwen op de site en het aantal werknemers dat ter plaatse tewerkgesteld zal worden en poneert dat het zou gaan om een "middelgroot bedrijf" van dezelfde grootteorde als de andere bedrijven binnen het gebied, dit niet volstaat als toetsing aan de gewestplanbestemming, terwijl in het beroepschrift nochtans omstandig werd aangetoond dat de inrichting niet vergunbaar is in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's.

6. In een eerste middel voert de verzoekende partij in de tweede zaak de schending aan van de artikelen 8.2.1.3 en 19 van het inrichtingsbesluit, van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet, van artikel 21 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I), van artikel 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, van het "integratie-", voorzorgs- en zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van "het beginsel van de behoorlijke afweging".

Zij betoogt dat het bestreden besluit, zonder te antwoorden op de bezwaren ter zake van de beroepsindieners, louter bij wijze van stijlformule poneert dat de inrichting verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften, en aldus geenszins verantwoordt waarom de gevraagde inrichting voor de opslag van enorme en gevaarlijke hoeveelheden afval bestaanbaar zou zijn met de nabestemming "gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's". De verzoekende partij is van mening dat de gevraagde exploitatie niet verenigbaar is met het bestemmingsvoorschrift "zone voor ambachtelijke bedrijven en KMO's", aangezien het geen ambachtelijke maar een echte industriële activiteit betreft, die in een daartoe geëigend gebied voor milieubelastende of milieuvervuilende industrie moet worden ondergebracht. Zij wijst op de rechtspraak van de Raad van State waaruit zou blijken dat gebieden voor ambachtelijke bedrijven in wezen bestemd zijn voor eerder kleine opslagplaatsen van goederen en afvalstoffen, met uitzondering van afvalstoffen van schadelijke

aard en waarbij reeds een vergunning werd vernietigd voor een kleinere exploitatie dan de betrokken inrichting op hetzelfde terrein.

7. De verwerende partij leidt in haar memorie van antwoord uit de artikelen 7 en 8 van het inrichtingsbesluit en uit de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna : omzendbrief) af dat te dezen niet de schadelijke aard van de afvalproducten zelf relevant is, maar wel de hinderlijkheid of weerslag op het leefmilieu als gevolg van de opslag van die afvalproducten. Zij zet uiteen dat hoewel noch het inrichtingsbesluit noch de omzendbrief verduidelijkt wat onder "afvalproducten van schadelijke aard", waarvan de opslag niet is toegestaan in gebieden voor ambachtelijke bedrijven en KMO's, moet worden begrepen, uit de wijze waarop artikel 8 van het inrichtingsbesluit is opgebouwd duidelijk blijkt dat daarmee afvalproducten worden bedoeld die wegens hun schadelijke aard moeten worden opgeslagen in gebieden voor vervuilende of milieubelastende industrieën. Hieruit leidt de verwerende partij af dat de vraag of er opslag plaatsvindt van "afvalproducten van schadelijke aard", gelijkstaat aan de vraag welke hinderlijkheid of weerslag op het leefmilieu uitgaat van de opslag van die afvalproducten en dat de vraag of het bedrijf een KMO is, moet worden beantwoord aan de hand van feitelijkheden zoals onder meer de weerslag ervan op het leefmilieu, de grootte, de relatie tot de omgeving en de aard van de productie, waarbij rekening moet worden gehouden met het feit dat bepaalde onderdelen van een bedrijf (de parkeerplaats, de burelen, het sociaal gebouw, de werkplaats, het tankstation) zowel deel kunnen uitmaken van een KMO als van een grootschalig industrieel bedrijf, zodat dergelijke onderdelen zowel in een KMO-zone als in andere industriegebieden kunnen worden toegelaten. Zij meent dat de vergunningverlenende overheid dan ook over een zeer ruime discretionaire bevoegdheid beschikt om te oordelen of een inrichting kan worden aangemerkt als een KMO en dat bepaalde beoordelingsgronden, zoals de omvang van de opgeslagen materialen, geenszins decisief hoeven te zijn.

Voorts betoogt zij dat het bestreden besluit op afdoende wijze motiveert waarom de inrichting verenigbaar wordt geacht met de planologische voorschriften en met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening, dat het bestreden besluit vervolgens ook op gemotiveerde wijze alle relevante hinderaspecten, zoals geluids-, stof- en verkeershinder en het risico op bodem- of grondwaterverontreiniging beoordeelt, zodat alle relevante kenmerken van de inrichting bij de beoordeling werden betrokken en het bestreden besluit aan de hand daarvan uitvoerig aangeeft waarom de aanvraag de stedenbouwkundige toets doorstaat en waarom de gevraagde opslag en verwerking van afvalproducten niet van schadelijke aard is.

8. De tussenkomende partij stelt dat, aangezien het inrichtingsbesluit niet bepaalt op grond van welke criteria onderscheid moet worden gemaakt tussen vervuilende of milieubelastende industrieën en ambachtelijke of kleine en middelgrote ondernemingen, bij die beoordeling dient te worden uitgegaan van feitelijkeheden, waaronder, zoals opgesomd in de omzendbrief, de grootte van de onderneming, de mate van hinderlijkheid, de relatie tot de omgeving, de bestaande weginfrastructuur, de tewerkstelling, de aard van de productie of de bewerking en de weerslag op het leefmilieu. Zij wijst erop dat luidens de omzendbrief voor de hinderlijkheid gesteund kan worden op de gegevens met betrekking tot de milieuvergunning en voor de beoordeling van de vraag of een inrichting als een ambachtelijk bedrijf of een KMO kan worden beschouwd, rekening dient te worden gehouden met de omvang van het bedrijf en de aard van de activiteiten. De tussenkomende partij beklemtoont dat de vergunningverlenende overheid, bij gebrek aan criteria ter zake in het inrichtingsbesluit, over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt om te oordelen of een inrichting een ambachtelijk bedrijf of een KMO vormt. Zij meent dat het bestreden besluit duidelijk en concreet aangeeft waarom de vestiging van de betrokken inrichting in de KMO-zone in overeenstemming wordt geacht met de indicatieve criteria vermeld in de omzendbrief. Ook wijst de tussenkomende partij op de rechtspraak van de Raad van State dat een grootschalige opslagplaats van bouwmaterialen in een KMO-zone kan worden toegelaten, aangezien bij de

beoordeling of een inrichting een KMO vormt de omvang van de opgeslagen materialen niet noodzakelijk decisief is. Zij stelt dat de vraag of de inrichting een KMO is, het enige criterium vormt om te beslissen over de toelaatbaarheid van de inrichting in een KMO-zone. Voorts betoogt de tussenkommende partij dat de aard van de beoogde activiteiten uitvoerig in het bestreden besluit wordt opgenomen als criterium voor de beoordeling van de bestaanbaarheid met de bestemmingsvoorschriften. Zij benadrukt hierbij dat de adviezen dienaangaande alle gunstig waren en dat de beoordelingscriteria, vermeld in de omzendbrief, slechts indicatief zijn en binnen de ruime discretionaire bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid vallen.

Wat het verbod van de opslag van "afvalproducten van schadelijke aard" in een KMO-zone betreft, merkt zij op dat dit enkel geldt voor de opslag van afvalstoffen en niet voor de opslag van grondstoffen en producten zoals cement, asfalt, detergents, metalen, uitgegraven bodem en inerte materialen. Bovendien stelt zij dat de beoordeling van de schadelijke effecten dient te gebeuren in functie van de ruimtelijke impact en dat de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat de weerslag van de inrichting op mens en milieu dermate groot zal zijn dat ze ter bescherming van het leefmilieu moet worden afgezonderd in een industriegebied voor vervuilende of milieubelastende industrie, terwijl uit de motivering van het bestreden besluit precies blijkt dat de milieu-impact van de inrichting niet van die aard is dat zij enkel in dergelijk gebied kan worden ondergebracht. Voorts betoogt zij dat het positief beantwoorden van de vraag of de inrichting een KMO is, volstaat om de inrichting verenigbaar te achten met de bestemming KMO-zone, waarbij de opslag van niet-gevaarlijke afvalstoffen een activiteit is die inherent is aan de bedrijvigheid van een afvalverwerkende KMO. De zinsnede in het inrichtingsbesluit omtrent de afvalproducten van schadelijke aard slaat volgens haar op de mogelijkheid om, naast de aanwezigheid van ambachtelijke bedrijven en KMO's, kleine opslagplaatsen toe te laten in de zone, met uitzondering van afvalproducten van schadelijke aard.

In louter ondergeschikte orde voert zij aan dat, bij gebrek aan definitie van "afvalproducten van schadelijke aard", het bestreden besluit terecht verwijst naar de spraakgebruikelijke betekenis ervan en de vergunning verleent voor de opslag van niet-gevaarlijke afvalstoffen, waaronder inerte materialen, puin en groen- en houtafval, zodat de stelling dat een niet-gevaarlijke afvalstof niet noodzakelijk een niet-schadelijke afvalstof impliceert, te dezen toch wel erg ver zou gaan. De tussenkommende partij zet uiteen dat de inerte afvalstoffen de grootste hoeveelheid vergunde afvalstoffen van de inrichting uitmaken en dat in de definitie van inerte afvalstoffen in artikel 1.1.2 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II) de niet-gevaarlijke eigenschap ervan gelinkt wordt aan het niet-schadeverwekkend effect ervan. De verwerende partij heeft volgens haar dan ook niet kennelijk onredelijk geoordeeld door deze afvalstoffen in de spraakgebruikelijke betekenis als niet-schadelijk te beschouwen. Bij gebrek aan een definitie van "afvalproducten van schadelijke aard", meent de tussenkommende partij dat de vergunningverlenende overheid ter zake over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt. Ook wijst zij op de gunstige adviezen van OVAM, de autoriteit en expert bij uitstek wat de evaluatie van de afvalstoffenproblematiek betreft.

9. De verzoekende partij in de eerste zaak repliceert dat het begrip "KMO" een wettelijke term is die door het bestuur juist moet worden toegepast en dit met inachtneming van de interpretatie van deze term in de rechtspraak van de Raad van State, hetgeen niet tot de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de overheid behoort. Wat de gunstige adviezen en de beslissing van de deputatie in eerste aanleg betreft, stelt zij dat deze niets inhoudelijk toevoegen aan de motivering van het bestreden besluit, maar enkel dezelfde "feitelijke" motieven over de "beperkte" omvang van het bedrijf herkauwen en dat nergens uit blijkt dat de minister zich de motivering ervan eigen heeft willen maken. Voorts betoogt zij dat een "kleine" opslagplaats iets anders is dan een "lokale" of "regionale" opslagplaats. Dat de op te slagen stoffen geen afvalstoffen, maar producten en grondstoffen zouden betreffen, is volgens haar in strijd met de kwalificatie ter zake

in de aanvraagdossiers, in Vlarem I en II, in alle verstrekte adviezen en in de beslissingen in eerste aanleg en in beroep.

10. De verzoekende partij in de tweede zaak repliceert, na een uiteenzetting van de toepasselijke regelgeving, dat verscheidene soorten uitgegraven bodem die onder Vlarem-rubriek 2.1.3.1 sorteren verontreiniging of blootstelling aan verontreinigende stoffen kunnen veroorzaken, hetgeen een probleem kan vormen voor de site zelf via het grondwater, maar ook voor de gehele Scheldevallei bij overstromingen. Voorts betoogt zij dat het bestreden besluit enkel de afstanden tot hindergevoelige gebieden opsomt maar geen onderzoek wijdt aan de relatie tussen de inrichting en die gevoelige gebieden, laat staan rekening houdt met de verschillende gebruikers van die gebieden of rustbehoevende fauna, dat het bestreden besluit enkel de activiteiten van de inrichting opsomt zonder de hinder ervan te omschrijven en de gevolgen ervan te duiden en dat het bestreden besluit oordeelt dat geen gevaarlijke afvalstoffen worden opgeslagen en behandeld, terwijl nochtans schadelijke stoffen worden opgeslagen die sorteren onder klasse 1 - rubriek 17.3.3.3° en de Raad van State de verenigbaarheid met de bestemming "KMO-zone" van kleinere gelijkaardige inrichtingen voor afvalverwerking reeds "verre van evident" heeft bevonden.

11. In haar laatste memorie stelt de tussenkomende partij dat de vergunning samen dient te worden gelezen met de aanvraag en de verleende adviezen, waarmee ze één geheel vormt. Zij voert aan dat de milieuhygiënische beoordeling niet onmiddellijk plaatsvindt bij het onderzoek of de inrichting op grond van haar activiteiten al dan niet een KMO vormt, maar wel verder in het bestreden besluit uitvoerig aan bod komt, zodat het bestreden besluit eerst een stedenbouwkundige beoordeling doorvoert, om daarna de milieutechnische aspecten te behandelen, teneinde een finaal besluit te formuleren, hetgeen geenszins als een gebrekkige formulering kan worden beschouwd. Voorts betoogt de tussenkomende partij dat het oordeel van de verwerende partij dat het op te slagen afval niet schadelijk is, binnen haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid valt en dat het oordeel dat uitgegraven bodem een schadelijke afvalstof zou zijn,

geen steun vindt in rechtsleer en rechtspraak, doch een loutere interpretatie "contra legem" betreft, nu artikel 4 van het "afvalstoffendecreet" uitgegraven bodem niet als afvalstof kwalificeert. Ten slotte betwist de tussenkomende partij dat de in het bestreden besluit opgelegde evaluatie van het aspect "geluid" kan worden beschouwd als een "proefperiode" voor de analyse van de verenigbaarheid van de inrichting met de bestemmingsvoorschriften.

12. De verwerende partij laat in haar laatste memorie nog gelden dat in het bestreden besluit wel degelijk rekening wordt gehouden met de aard van de beoogde activiteiten, aangezien dat besluit erop wijst dat uit het bij de stedenbouwkundige vergunning gevoegde bouwplan afdoende valt af leiden wat de aard en de schaal van de activiteiten en de oppervlakte van de gebouwen is. Zij stelt dat de aard van de activiteiten in het bestreden besluit uitdrukkelijk wordt vermeld als een criterium voor de beoordeling of de inrichting een KMO vormt en dat op grond hiervan in het bestreden besluit wordt geoordeeld dat de inrichting, los van de specifieke hoeveelheden op te slagen materialen, thuishoort in een KMO-zone. Het gegeven dat bijzondere vergunningsvoorwaarden worden opgelegd, is volgens de verwerende partij geenszins tegenstrijdig met de overweging dat uit de aard en de omvang van de activiteiten blijkt dat de inrichting verenigbaar is met de bestemming "KMO-zone". Het plaatsen van een geluidswerend scherm rondom de inrichting en het slechts verlenen van een vergunning op proef voor het breken en zeven van inerte afvalstoffen, betekent volgens de verwerende partij niet dat de inrichting moet worden afgezonderd in een gebied voor vervuilende of milieubelastende industrie, aangezien anders geen enkele KMO nog geluidsbeperkende maatregelen of een proeftijd met het oog op controlemetingen zou kunnen worden opgelegd.

### *Beoordeling*

13. In dezen wordt niet betwist dat de geplande inrichting van de tussenkomende partij volgens het gewestplan "Oudenaarde", vastgesteld bij koninklijk besluit van 24 februari 1977, ligt in een ontginningsgebied met

nabestemming een gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's. Dit gebied is mede bestemd voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot, met uitzondering van afvalproducten van schadelijke aard.

De verzoekende partijen willen onder meer vastgesteld zien dat de bedrijvigheid die de tussenkommende partij zinnens is aan te vatten, niet thuishoort in dergelijk gebied.

In het kader van het onderzoek van de wettigheid van de aan de tussenkommende partij verleende milieuvergunning moet de Raad van State nagaan of het bedrijf, wegens de hinder die het kan veroorzaken, wel een plaats heeft in de planologisch vastgestelde zone voor KMO's.

Het door de verzoekende partijen geschonden geachte artikel 8 van het inrichtingsbesluit luidt als volgt :

"2.1 Voor de industriegebieden kunnen de volgende nadere aanwijzingen worden gegeven :

- 2.1.1 de gebieden voor vervuilende industrieën. Deze zijn bestemd voor de vestiging van bedrijven die ter bescherming van het leefmilieu moeten worden afgezonderd;
- 2.1.2 de gebieden voor milieubelastende industrieën. Deze zijn bestemd voor bedrijven die om economische of sociale redenen moeten worden afgezonderd;
- 2.1.3 de gebieden voor ambachtelijke bedrijven en de gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen. Deze gebieden zijn mede bestemd voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot, met uitzondering van afvalprodukten van schadelijke aard".

Deze bepaling bevat geen criteria om uit te maken of een inrichting voor het verwerken van afval een "ambachtelijk bedrijf" of een "KMO" vormt.

Zulks belet echter niet dat de vergunningverlenende overheid gehouden is om, wanneer zij wordt gesteld voor de vraag of een inrichting kan worden ingepast in een gebied bestemd voor een "ambachtelijk bedrijf" of een

"KMO", op een afdoende wijze te motiveren waarom zulks volgens haar het geval is.

Bij de beoordeling van die vraag kan, zoals de verzoekende partij in de eerste zaak terecht heeft opgemerkt, alleen rekening worden gehouden met de motieven die in de bestreden beslissing worden vermeld.

Daarin wordt gesteld dat bij de beoordeling van de vraag of het bedrijf al dan niet als een ambachtelijk bedrijf of een middelgrote onderneming kan worden beschouwd, rekening is gehouden met de omvang van het bedrijf en de aard van de activiteiten.

Zij beschrijft vervolgens de aard en de omvang van die activiteiten als volgt :

- "- de loods van 63 op 30 meter, alsmede de ommuurde stapelplaats van 145 meter lengte op 63 tot 70 meter breedte, zijn in gebouwoppervlakte en terreininname van dezelfde orde grootte als de oostelijk aanliggende bedrijven in het betrokken gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen; inzake schaal van gebouwen en terreinoppervlakten is er geen doorverwijzing naar het industriegebied nodig: het geheel kan nog steeds als middelgrote onderneming worden aangemerkt;
- specifiek zijn het materiaalgebruik en de bouwtypologieën gangbaar en verzorgd, er is een geïntegreerde groen- en ruimtelijke afscherming (met akoestische panelen) naar de omliggende gronden;
- de bereikbaarheid van het bedrijf, aan de westelijke kant van het kmo-gebied, dus de eerste vestiging ontsloten door de gemeenteweg Sluis die dan de verdere oostelijk gesitueerde bedrijven bedient, stelt geen probleem;
- op basis van de gegevens en cijfers uit het aanvraagdossier (5 werknemers, oppervlakte van 2 ha,...) kan geconcludeerd worden dat het om een middelgroot bedrijf gaat".

De bestreden beslissing overweegt vervolgens ook nog dat de exploitatie vanuit stedenbouwkundig en ruimtelijk oogpunt verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften.

Hierbij ontbreekt evenwel het essentieel gegeven aan welke criteria de bestreden beslissing de opgegeven cijfergegevens en de aard van de te voeren activiteiten heeft getoetst om snel te kunnen komen tot de vaststelling dat het bedrijf een middelgroot bedrijf is.

De bestreden beslissing is bijgevolg op dat vlak niet afdoende gemotiveerd, zodat zij alleen reeds om die reden moet worden vernietigd.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 10 januari 2011 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 22 april 2010, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de BVBA Speed and Quality Services voor de exploitatie van een afvalverwerkend bedrijf, gelegen aan de Sluis te Eke, gedeeltelijk gegrond worden verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd, mits een aantal wijzigingen.**

**2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.**

**3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de beroepen tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.**

**De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomsten, begroot op 250 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien maart tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

|                   |                  |
|-------------------|------------------|
| Luc Hellin,       | kamervoorzitter, |
| Eric Brewaeys,    | staatsraad,      |
| Peter Sourbron,   | staatsraad,      |
| bijgestaan door   |                  |
| Elisabeth Impens, | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Elisabeth Impens**

**Luc Hellin**